

?Últim adéu a la pallaresa Conxita Grangé, la darrera supervivent catalana del camp de Ravensbrück

La consellera de Justícia ha lloat la seva "lluïta" en l'homenatge que se li ha fet a Tolosa de Llenguadoc

El funeral s'ha celebrat a Tolosa de Llenguadoc aquest dimecres | ACN

Tolosa de Llenguadoc ha donat l'últim adéu a la darrera supervivent catalana del camps de concentració de dones de Ravensbrück, Conxita Grangé. Grangé, nascuda Espui, va morir el 27 d'agost als 94 anys

(<https://www.naciodigital.cat/pallarsdigital/noticia/11619/mor/pallaresa/conxita/grange/ultima/supervivent/catalana/ravensbruck>) en aquesta ciutat de l'Occitània, on es va establir després de la Segona Guerra Mundial i aquest dimecres se l'ha homenatjat en un sentit funeral on ha assistit la consellera de Justícia (<http://justicia.gencat.cat/ca/inici>) , Ester Capella.

Capella ha lloat la figura de Grangé i la seva "lluïta contra el feixisme" i els seus "esforços" per "explicar la barbàrie". "No ens podem permetre no ser dignes del seu testimoniatge, que ens dona força i dignitat per a les nostres lluites de cada dia, però sobretot pel nostre anhel d'un món lliure i just", ha reblat la consellera. Capella també ha recordat que, en dos anys, la Generalitat ha obert 21 fosses, ha recuperat 292 restes mortals i ha identificat les primeres set víctimes de la Guerra Civil.

La secretària de l'Amical de Ravensbrück(<https://www.amicalravensbruck.org>) , Teresa del Hoyo,

ha celebrat el reconeixement a la seva figura però ha dit que ha arribat tard, ha criticat que l'estat espanyol no li hagi donat cap tipus de reconeixement i ha dit que durant molt de temps ha estat "silenciada". "Va ser una persona que des dels onze anys i fins al dia de la seva mort va estar compromesa", ha assegurat. "Ara, com diuen les mateixes supervivents, quan les seves veus s'estan apagant, comença el temps dels historiadors", ha afegit del Hoyo.

Vídeo: <https://www.youtube.com/watch?v=sKgVM4dVKhU>

La seva neboda, Carme Rei, també ha insistit en la dedicació que la seva tia va tenir durant tota la seva vida a explicar el que va viure i a lluitar contra els feixisme. "L'homenatge ha arribat una mica tard i tot i que no hi va poder anar, en va ser conscient", ha afirmat Rei.

Homenatge i exposició a la Poble de Segur

Els actes d'homenatge pòstum continuaran aquest dissabte. El Memorial Democràtic (<http://memoria.gencat.cat/ca/inici>) i l'Ajuntament de la Poble de Segur (<http://lapobladesegur.cat>) han organitzat una trobada que sota el títol *Històries de vida de l'antifeixisme, l'exili i la deportació*, commemorarà la lluita antifeixista de Grangé i Josep Cubiló, tots dos originaris del Pallars i amb una estreta relació amb la localitat pallaresa.

L'acte comptarà amb la participació de l'alcalde del municipi, Marc Baró, i d'Enric Guimó, regidor de Cultura. També hi intervindran l'historiador Josep Calvet, que explicarà la trajectòria vital dels dos deportats, i Carme Rei Grangé, neboda de Conxita Grangé, amb la conferència *Testimoniatge i compromís*.

La consellera de Justícia clourà l'homenatge amb la inauguració de l'exposició *El camp de concentració per a dones de Ravensbrück*, que repassa a través de 18 plafons la història de Conxita Grangé, la seva tieta, Elvira Ibarz, i la seva cosina, Maria Castelló. La mostra està produïda per l'Amical de Ravensbrück, compta amb la col·laboració del Memorial Democràtic i es podrà visitar fins al 6 d'octubre al Molí de l'Oli de la Poble.

Història de Conxita Grangé

Grangé va néixer al Pallars Jussà el 6 d'agost del 1925 però quan tenia dos anys va haver de marxar amb els seus oncles a Tolosa de Llenguadoc a causa d'una malaltia de la seva mare. Amb l'esclat de la Guerra Civil, Grangé va tornar a Catalunya amb els seus oncles per lluitar a favor de la República. La fi de la guerra, però, no va significar el final del seu compromís. La Conxita i els seus oncles van tornar a Tolosa i des d'aquí, ella i la seva cosina, Maria Castelló, van continuar la lluita fent d'informadores de la Resistència Francesa.

L'acte d'homenatge que s'ha fet a Grangé a les portes del crematori de Tolosa. Foto: ACN

El 24 de maig del 1944, Grangé va ser detinguda a Peny, al departament francès d'Arieja, juntament amb la seva tieta Maria Castelló i la seva cosina Elvira Ibarz. Van ser empresonades, torturades i deportades a Alemanya. Van travessar França de sud a nord amb el tren "fantasma", amb 700 detinguts, en un recorregut de dos mesos sota els bombardejos aliats. El 9 de setembre d'aquell any van ingressar al camp de concentració de dones de Ravensbrück, on també van ser tancades altres dones com Neus Català, que va morir el passat abril.

Abans de l'alliberament, quan el camp va ser bombardejat per l'aviació aliada, van estar setmanes caminant fins que van aconseguir trobar les tropes aliades i, més tard, retornar a Tolosa, on es va casar amb Josep Ramos Bosch, un antic guerriller català.

Grangé va morir el 27 d'agost amb 94 anys, un mes després de l'homenatge que se li va retre a la Vall Fosca (<https://www.naciodigital.cat/pallarsdigital/noticia/11504/vall/fosca/homenatja/conxita/grange/ultima/supervivent/catalana/dels/camps/nazis>) i aquest dimecres Tolosa de Llenguadoc l'ha acomiadat en un funeral amb presència de les administracions franceses i catalanes, familiars, coneguts i membres de la resistència francesa, que li han volgut donar l'últim adéu.